

LOVE LIFE FILM PARTNERS & COMME DES CINÉMAS PRÉSENTERENT

FUMINO KIMURA

KENTO NAGAYAMA

ATOM SUNADA

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2022

NOMINERET TIL GULDØVEN
VENEDIG FILMFESTIVAL 2022

LOVE LIFE

EN FILM AF
KÔJI FUKADA

HIRONA YAMAZAKI - TETTA SHIMADA - NATSUME MITO - MISUZU KANNO - TOMOROWO TAGUCHI
INSPIRED BY THE SONG LOVE LIFE BY AKIKO YANO PRODUCERS YASUHIKO HATTORI - MASA SAWADA - YUKO KAMEDA EXECUTIVE PRODUCERS YUHTRO MATSUOKA - YOSHITO OYAMA
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY HIDEO YAMAMOTO J.S.C. LIGHTING AKIRA ONO SET DECORATOR MASAKI OWA COSTUMES HANAKA KIKUCHI
MUSIC OLIVIER GOINARD SOUND MANABU KAGARA - NICOLAS MOREAU - CHARLES VALENTIN - OLIVIER GOINARD
PRODUCTION NAGOYA BROADCASTING NETWORK - COMME DES CINÉMAS - CHIPANGU - THE ASAHI SHIMBUN - ELEPHANT HOUSE - SDP - LOTUS WISE PARTNERS
LINE PRODUCTION MAM FILMS - COMME DES CINÉMAS IN ASSOCIATION WITH MK2 FILMS - ART HOUSE FILMS WITH THE SUPPORT OF L'AIDE AUX CINÉMAS DU MONDE
& AGENCY FOR CULTURAL AFFAIRS, GOVERNMENT OF JAPAN WRITTEN, DIRECTED AND EDITED BY KÔJI FUKADA

comme
des
cinémas

X-FIL

SHIP

ART

INSTITUT
FRANÇAIS

mt2

mt2

LOTUS

PRÆSENTERER

LOVE LIFE

En film af Koji Fukada
Raburifu - 123 min – Japan/Frankrig - 2022

PRESSEVISNING torsdag, den 19. september 2023, kl. 09.30 i Grand Teatret

Danmarkspremiere torsdag, den 28. september 2023

Nomineret til Guldløven i Venedig 2022!

LOVE LIFE er instrueret af **Koji Fukada** og var nomineret til Guldløven på Venedig Film Festival 2022. Historien er inspireret af **Akiko Yanos** sang fra 1991.

Taeko (Fimura Kimura) bor sammen med **Jirô** (Kento Nagayama) i en større provinsby i det moderne Japan. Fra et tidligere forhold har hun sin kvikke, seksårige søn, **Keita** (Tetta Shimada). De er ved at fejre **Jiros** far, da en ulykke tager livet af den lille dreng. Tragedien bringer spøgelser fra fortiden frem i lyset. Ikke kun hendes forhenværende mand, koreaneren **Park** (Atom Sunada), drengens forsvundne far, der både er død og hjemløs men også de bånd, der bandt dem sammen viser sig måske ikke helt så stærke. Imellem dem står samtidig **Jirôs** forældre, der aldrig har accepteret, at deres søn giftede sig med en kvinde som **Taeko**, mens **Jirô** selv får øje på en refleksion i spejlet, han umuligt kan bryde sig om. **Taeko** kæmper i sorg og fortvivlelse mod fordommene, bebrejdelserne og tabet af sin søn, imens hun klynger sig til en flig af håb for fremtiden, da hun i det stille påtager sig at hjælpe **Park** med at komme på ret køl.

Kôji Fukada er født i 1980 i Tokyo. Efter at have læst litteratur og gået på filmskole debuterede han allerede som 22-årig med sin første spillefilm **THE CHAIR** i 2002. Sit internationale gennembrud fik han i 2016 med **HARMONIUM**, der på filmfestivalen i Cannes blev belønnet med Juryprisen, Un Certain Regard. Filmen blev allerede i januar året efter hentet til premiere i Danmark som Månedens Film i Cinemateket. I 2019 deltog **A GIRL MISSING** i konkurrence i Locarno og året efter var **Fukada** atter repræsenteret i Cannes denne gang med **THE REAL THING** under Cannes Label 2020.

Interview med instruktøren

Hvordan blev sangen vi hører til slut en inspiration til filmen?

Jeg hørte første gang LOVE LIFE, da jeg var tyve år gammel og var øjeblikkeligt betaget af sangen. Efter at have lyttet til den utallige gange, begyndte jeg at spekulere over, hvordan jeg kunne overføre den til film. Så kom historien til mig: Fortællingen om et par, der lever sammen med et lille barn, men derefter er ude af stand til at dele deres sorg. Teksten er åben for fortolkning. 'Whatever the distance between us, nothing can stop me loving you.'

I filmens første del introduceres vi for det, der ligner en sammenbragt familie på tværs af generationsskel. Hvorfor denne sammensætning?

En familie, hvor alle lever sammen i en følelse af ensomhed, giver i mine øjne ikke nogen mening. Det betyder intet, hvilken familiestruktur der er tale om. Den grundlæggende, manglende evne til at kommunikere med hinanden er historiens kerne. Parret har ikke haft lige lang tid med drengen forud og deres sorg fylder derfor ikke det samme.

Den tragiske ulykke ændrer filmens udtryk og lader karakterne søge nye veje. Hvorfor dette valg, hvilke temaer gav det dig mulighed for at udforske?

Det var en vigtig overvejelse, hvordan jeg kunne fremstille døden på en realistisk måde her i fiktionens verden. Ikke blot døden som en naturlighed, men hvordan den uden forvarsel og helt meningsløst kan tiltvinge sig adgang i vores dagligdag. For at dele denne følelse med publikum benyttede jeg begivenheder uden nogen umiddelbar tilknytning til Keita for dernæst at lade hans død så pludseligt afbryde det hele og bagefter lade det være op til hver enkelt, at skabe en mening med det alt sammen.

Taeko forsøger at finde en mening med livet og er splittet mellem hendes tidligere og nuværende mand. Tror du, et gift par kan leve lykkeligt sammen nu til dags?

Jeg tror, at nogle kan og andre kan ikke. Det er helt forskelligt, hvad der gør os lykkelige. Sådan har det altid været. Men den tid hvor et ægteskab var tilstrækkeligt for at sikre lykken, er nok forbi. I det mindste den tid, hvor det blot at være hustru eller mor, var tilstrækkeligt.

Filmen drejer sig om Taeko. Hvordan vil du beskrive hende?

Hun er et venligt menneske, der vil gå langt for at hjælpe andre, men som person må hun påtage sig flere roller. Hun er både hustru, mor og meget andet i én og samme skikkelse. Det hele former hendes identitet og hun bruger ikke lang tid på at analysere sig selv. Med andre ord er hun ligesom alle os andre, helt almindelige mennesker. Hun har en beskyttertrang, der på én og samme tid fremstiller både hendes godhed og arrogance i form af netop det at ville tage vare på andre.

Taekos eksmand er døv og kommunikerer via tegnsprog. Dette knytter ham til Taeko, som er den eneste, der forstår ham. Tegnsproget er også afgørende i flere centrale scener (Taeko i badekarret og Jiros tilståelser i en tom lejlighed). Hvordan gav denne karakter dig mulighed for at udvikle sig i forhold til manuskript og instruktion?

Første gang jeg kom på den tanke at gøre Park døv, var da jeg holdt nogle foredrag i forbindelse med en workshop for døve i 2018. Først da – og noget sent, er jeg bange for – gik det op for mig, at tegnsprog er et sprog på helt lige fod med japansk, engelsk eller fransk. Det er også et sprog, der fungerer virkelig godt på film. Da jeg siden skrev manuskriptet til LOVE LIFE, var det en udfordring at skabe den rigtige anspændthed i trekantforholdet mellem Taeko, Jirô og Park. Jeg kom da på den idé med et sprog, der kun deles af Taeko og hendes eksmand. Lige siden 2018 havde jeg ønsket at have tegnsprog i en af mine film, så jeg benyttede lejligheden til at gøre Park døv. Tegnsprog åbnede op for en række spændende idéer, men det der i særdeleshed slog mig, var, hvordan man er nødt til at holde grundigt øje med hinandens ansigtsudtryk og håndbevægelser. Det forekommer indlysende, men er i modstrid med den tendens folk har til rent faktisk at kigge væk fra modpartens ansigt, når man står tæt på hinanden. Dette ledte mig til linjen i sidste scene: 'Se på mig.' Men det vigtigste var ikke at gøre Park til én, man per automatik skulle have medlidenhed med.

På sin vis er Park en outsider i dobbelt forstand. Han er både døv og samtidig en udlænding i Japan. Hvorfor valgte du at lade ham være koreaner og viser filmen eventuelt noget om forholdet mellem de to lande?

Afstand er et vigtigt element i filmen og intet belyser det væsentligere end det faktum, at Park er koreaner. Jirô's forældre bor omvendt lige ved siden af, Taeko og Jirô arbejder akkurat ved siden af hinanden, men også Park ender med at flytte bogstaveligt talt ind direkte fra gaden. Kameraet følger dem med så få klip som muligt. Efter Keitas død møder Jirô også sin ekskæreste, der bor langt væk, ude på landet. Herefter bliver afstandene mellem dem alle endnu længere. Hvis filmen siger noget som helst om forholdet mellem Japan og Korea, er det det faktum, at Korea trods alt er det land, der ligger tættest på. Det skal tilføjes, at Park kun er halvt koreaner, hans mor er fra Japan.

LOVE LIFE lader til at åbne sig op for et større publikum end dine tidligere film. Hvordan har du det med at præsentere den i konkurrence i Venedig?

Hvis min nye film er lettere tilgængelig end mine tidligere, er det på grund af den positive energi i Akiko Yanos sang. Jeg håber, publikum er modtagelige overfor sangens tiltrækningskraft.

LOVE LIFE - CREDITS

MEDVIRKENDE

Fumino Kimura	...	Taeko
Tomorô Taguchi	...	Makoto
Kento Nagayama	...	Jirô
Akari Fukunaga	...	Tomiyama
Hirona Yamazaki	...	Yamazaki
Misuzu Kanno	...	Myoe

HOLDET

INSTRUKTØR Kôji Fukada
FOTO Hideo Yamamoto
KLIP Kôji Fukada & Sylvie Lager

PRODUCER Yasuhiko Hattori m.fl.
MUSIK Olivier Goinard
MANUSKRIFT Kôji Fukada

MEDIERÅDETS VURDERING: TBC

SE MERE PÅ <https://anotherworldent.com/film/love-life/>